

of these areas of law essential different from one another, therefore there is a need to develop uniform criteria for creative work, as a category of employment law and, accordingly, the legislation implementing the provisions of the basic regulation of labor creative workers, wages, vacation time, distribution of property rights to creative set results and more. Ideas intellectual property should be reasonably implemented the concept in labor law on the legal regulation of labor artists. In the coming days should be changed general concept of labor law in many areas of labor relations in accordance with the requirements of the market mode of production and sales, scientific and technological progress and the requirements of international law and so on. All of these changes should be preserving as principal - the social function of labor law.

Key words: creative worker, creative work, intellectual activity.

УДК 369.2

Г. А. ТРУНОВА

ПІДСТАВИ І УМОВИ НАДАННЯ ДОПОМОГИ ПО ТИМЧАСОВІЙ НЕПРАЦЕЗДАТНОСТІ

Аналізуються підстави та умови матеріального забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності. Сформульовано власне праворозуміння підстав та умов надання допомоги по тимчасовій непрацездатності та проведено розмежування даних правових категорій. У статті доведено, що підставою надання матеріального забезпечення та соціальних послуг по тимчасовій непрацездатності є настання страхового випадку. Умовами ж надання допомоги по тимчасовій непрацездатності є ті обставини, які дозволяють реалізувати застрахованим особам своє право у випадку настання страхового випадку.

Ключові слова: соціальне страхування, допомога по тимчасовій непрацездатності, підстава, умова, страховий випадок, застрахована особа, листок непрацездатності.

Трунова Г. А. Основания и условия предоставления пособия по временной нетрудоспособности

Анализируются основания и условия материального обеспечения по общеобязательному государственному социальному страхованию в связи с временной потерей трудоспособности. Сформулировано собственное правопонимание оснований и условий предоставления помощи по временной нетрудоспособности и проведено разграничение данных правовых катего-

рий. В статті доказано, що основанием для надання матеріального забезпечення і соціальних послуг по тимчасовій непрацездатності є настання страхового випадку. Умовою ж надання послуги по тимчасовій непрацездатності є обставина, що дозволяє реалізувати застрахованим особам своє право в разі настання страхового випадку.

Ключеві слова: соціальне страхування, послуга по тимчасовій непрацездатності, основа, умова, страховий випадок, застрахована особа, листок непрацездатності.

Trunova Galyna. The grounds and conditions of providing temporary disability benefit

This article analyzes the grounds and conditions of providing material support according to compulsory state social insurance due to temporary disability. The author formulates her own legal understanding of the grounds and conditions of providing assistance for temporary disability and makes a separation of the above legal categories. The article proves that basis to provide material support and social services for temporary disability is when the insured event takes place. The conditions of providing temporary disability benefit are the circumstances that allow the insured people to realize their right in case of the insured event.

Key words: social insurance, benefit for temporary disability, ground, condition, insured event, insured person, disability leave.

Право на матеріальне забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності виникає у випадку настання в житті застрахованої особи певної життєвої ситуації. Настання такої події є підставою для виникнення суб'єктивного права особи на конкретний вид допомоги по тимчасовій непрацездатності. Виникнення ж права застрахованого вимагати від правомочних суб'єктів надання допомоги по тимчасовій непрацездатності залежить від належної фіксації юридичних фактів компетентними особами. Окрім того, можливість реалізації права на допомогу залежить від наявності певних умов – це обставини чи фактори, за яких уже здійснюється, реалізується право на матеріальне забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.

Для правильного застосування законодавства необхідно розмежувати категорії «підстава» та «умова», адже неправильне визначення підстави для отримання права на допомогу по тимчасовій непрацездатності призводить до підміни юридичного факту, який

є основою для виникнення суб'єктивного права особи на матеріальне забезпечення у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності. Необхідно з'ясувати, що треба розміти під умовами надання допомоги, які ці умови? Без належної відповіді на зазначені питання неможливе ефективне правозастосування, а, отже, і реалізація права особи на матеріальне забезпечення за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.

Питання підстав та умов надання допомоги по тимчасовій непрацездатності не були предметом окремого дослідження. Разом з тим, наукове підґрунтя нашої роботи склали дослідження присвячені загальним питанням науки права соціального забезпечення та соціального страхування, зокрема, праці наступних вчених: В.В. Андріїв, В.С. Андрєєва, К.С. Батигіна, М.І. Боднарука, В.В. Жернакова, М.В. Лушнікової, П.Д. Пилипенка, С.М. Прилипка, О.І. Процевського, В.Г. Ротаня, Г.І. Чанишевої, Н.М. Хуторян, О.М. Ярошенка.

Підставою для реалізації права на допомогу по тимчасовій непрацездатності є настання страхового випадку. Дане положення впливає з абзацу 2 частини 1 статті 19 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», у відповідності до якої право на матеріальне забезпечення за соціальним страхуванням по тимчасовій непрацездатності виникає з настанням страхового випадку в період роботи (включаючи час випробування та день звільнення), якщо інше не передбачене законом¹.

Необхідно зазначити, що незрозумілим вбачається назва статті 22 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», а саме: «Умови надання допомоги по тимчасовій непрацездатності...», яка за змістом розкриває страхові випадки надання допомоги по тимчасовій непрацездатності. Тобто законодавець страхові випадки (тимчасову непрацездатність, догляд за хворою дитиною, догляд за хворим членом сім'ї та інші) визначає як умови надання допомоги.

З наведем ніяк не можна погодитися. Адже саме страховий випадок (тимчасова непрацездатність, догляд за хворою дитиною, догляд за хворим членом сім'ї та інші) є підставою для виникнення

у особи права на отримання допомоги по тимчасовій непрацездатності.

В частині 1 статті 31 «Документи, необхідні для призначення матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності» Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» підставою для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності визначено листок непрацездатності².

Термін «підстава» з етимологічних позицій має різне змістовне значення, одне з яких є його розуміння в якості причини, достатнього приводу, фундаменту³, те головне на чому базується, ґрунтується що-небудь⁴. «Умова» – це необхідна обставина, що робить можливим здійснення, утворення чогось або сприяє чомусь⁵.

Н.М. Хуторян, досліджуючи підстави та умови матеріальної відповідальності працівників, робить висновок про те, що підстава і умова етимологічно різні поняття і умова не є структурним елементом підстави⁶.

У словнику синонімів української мови читаємо підстава – це основа⁷, яка в свою чергу означає те головне на чому тримається і на що спирається⁸. Умова ж – це обставина⁹, тобто сукупність факторів, за наявності яких що-небудь відбувається¹⁰.

В.С. Аракчєєв, аналізуючи відмінність підстав та умов пенсійного забезпечення, визначає умову, як те, що сприяє чи навпаки перешкоджає чому-небудь¹¹.

Підстави і умови соціально-страхового забезпечення – це тісно пов'язані між собою правові категорії, конкретні життєві обставини, які під впливом правових норм набувають властивості юридичних фактів, а в сукупності утворюють фактичний склад. Фактичний склад – це сукупність послідовно накопичуваних двох або більше юридичних актів, які виступають обов'язковими елементами складу. Кожен елемент складу має однакову юридичну силу, тому відсутність будь-якого елемента означає відсутність всього складу в цілому і, як наслідок, неможливість правомірного виникнення правовідносин¹².

В.С. Андрєєв пропонував в юридичному складі відрізнити власне юридичні факти і юридично значимі обставини (передумови). Вчений вважав власне юридичним фактом є настання стра-

хового випадку, а юридично значимі обставини (передумови) – це різновид юридичних умов або обставин, які мають юридичне значення для настання правових наслідків, однак пов'язані з ними не прямо, а опосередковано¹³.

Юридичні факти, в свою чергу, використовуються в законодавстві як засіб, за допомогою якого права і обов'язки об'єктивного характеру переходять в площину суб'єктивних прав і обов'язків, тобто з їх появою пов'язується виникнення, зміна і припинення конкретних правовідносин¹⁴. В.І. Попов зазначає, що підставою для застосування норм права є факт або сукупність фактів, з якими закон пов'язує необхідність або можливість втручання правозастосовчих органів в процес реалізації юридичних норм¹⁵.

Підстава соціально-страхового забезпечення – це той юридичний факт з настанням якого пов'язане виникнення права особи на допомогу по тимчасовій непрацездатності, який підлягає встановленню в процесі правозастосовчої діяльності органом, який приймає рішення про призначення допомоги. Підставою надання матеріального забезпечення та соціальних послуг по тимчасовій непрацездатності є настання страхового випадку:

– тимчасова непрацездатність (внаслідок захворювання або травми, не пов'язаної з нещасним випадком на виробництві; необхідність догляду за хворою дитиною; необхідність догляду за хворим членом сім'ї; догляд за дитиною віком до трьох років або дитиною-інвалідом віком до 18 років у разі хвороби матері або іншої особи, яка доглядає за цією дитиною; карантин, накладений органами санітарно-епідеміологічної служби; тимчасове переведення застрахованої особи відповідно до медичного висновку на легшу, нижчеоплачувану роботу; протезування з поміщенням у стаціонар протезно-ортопедичного підприємства; перебування в реабілітаційних відділеннях санаторно-курортного закладу після перенесених захворювань і травм);

– вагітність та пологи;

– смерть застрахованої особи, а також членів сім'ї, які перебували на її утриманні (дружини (чоловіка); дітей братів, сестер та онуків, які не досягли 18 років або старших цього віку, якщо вони стали інвалідами до 18 років (братів, сестер та онуків – за умови, що вони не мають працездатних батьків), а студентів та

учнів середніх професійно-технічних та вищих навчальних закладів з денною формою навчання – до 23 років; батька, матері; діда та баби за прямою лінією спорідненості);

– необхідність відновлення здоров'я застрахованої особи в реабілітаційних відділеннях санаторно-курортних закладів після перенесених захворювань або травм.

Слід відзначити, що хвороба та інші обставини розглядаються як страховий ризик, якщо вони призводять до тимчасової непрацездатності. Виходячи з загальнотеоретичних положень страховим ризиком при страхуванні у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю є реальна вірогідність настання тимчасової непрацездатності, а страховим випадком є – конкретна подія – настання тимчасової непрацездатності, припинення внаслідок цього роботи і втрата заробітку. Страхується в даному випадку ризик, а страхове забезпечення виплачується при настанні страхового випадку, останній є підставою для виплати допомоги.

Розглядаючи й аналізуючи норми щодо матеріального забезпечення в порядку соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втатою працездатності, В.Г. Ротань, І.В. Зуб, О.Є. Сонін визначають підставами виплати застрахованим допомоги по тимчасовій непрацездатності страхові випадки¹⁶.

Автори підручника «Право соціального забезпечення» також підставою для виплати страхового забезпечення на випадок тимчасової непрацездатності визначають страховий випадок, тобто настання непрацездатності, а документом який підтверджує тимчасову непрацездатність громадянина – листок непрацездатності. Останній є підставою для звільнення від роботи та призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності¹⁷.

О.В. Москаленко, характеризуючи тимчасову непрацездатність, визначає її як підставу виникнення суб'єктивного права особи на соціальне забезпечення та як юридично значимий факт виникнення правовідносин із забезпечення допомогою з тимчасової непрацездатності¹⁸.

Отже, в жодному разі страхові випадки не можуть бути умовами надання допомоги по тимчасовій непрацездатності.

Водночас, документальним підтвердженням права застрахованого на призначення матеріального забезпечення у зв'язку з тим-

часовою втратою працездатності є листок непрацездатності. Останній є офіційним документом, який підтверджує настання страхового випадку, який видається при настанні тимчасової непрацездатності, з метою її підтвердження. Видача листка непрацездатності медичними установами – це встановлення юридичного факту, що служить підставою виникнення права на відповідне забезпечення.

Умовами ж надання допомоги по тимчасовій непрацездатності є ті обставини, які дозволяють реалізувати застрахованим особам своє право у випадку настання страхового випадку. Згідно законодавства, право на допомогу по тимчасовій непрацездатності мають особи, які зайняті діяльністю, в період здійснення якої на них поширюється загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності і за них, а також ними самими в передбачених законодавством випадках сплачуються відповідні страхові внески.

К.С. Батигін відзначав, для того щоб особа підлягала державному соціальному страхуванню достатньо, як правило, тільки встановлення факта прийняття на роботу в якості працівника¹⁹.

В.В. Андріїва зазначає, що юридично значимою передумовою виникнення правовідносин із загальнообов'язкового державного соціального страхування є такий факт-стан, як «бути застрахованим» на підставі закону або договору²⁰.

М.В. Лушнікова, А.М. Лушніков конкретизують, що для виникнення права у особи на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку тимчасовою втратою працездатності достатньо юридичного факту – «перебувати в трудових відносинах» (укладення трудового договору). Для осіб, які самостійно забезпечують себе роботою і інших категорій громадян, зазначають вчені, – з моменту сплати ними чи за них страхових внесків²¹.

М.В. Лушнікова визначає обов'язковою умовою для отримання допомоги по тимчасовій непрацездатності наявність трудового договору, конкретизуючи, що відповідну соціально-страхову правосуб'єктність осіб за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку тимчасовою втратою працездатності законодавець пов'язує з трудовою правосуб'єктністю працівника і цивільною правосуб'єктністю осіб, які забезпечують себе роботою самостійно²².

У відповідності до абзацу 2 частини 1 статті 19 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» право громадян на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності виникає з настанням страхового випадку в період роботи (включаючи час випробування та день звільнення)²³. Також Постановою Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2001 року № 1266 «Про обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням» передбачено, як проводити розрахунок середньоденної заробітної плати для надання матеріального забезпечення за страхуванням по тимчасовій непрацездатності, якщо страховий випадок настав у перший день роботи²⁴.

Тобто, як правило, особа вважається застрахованою із дня укладення трудового договору між роботодавцем і такою особою. Сплата ж страхових внесків починається з моменту нарахування такому працівнику заробітної плати. Отже, уклавши трудовий договір, працівник стає застрахованою особою.

Водночас у відповідності до частини 3 статті 19 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» право на соціально-страхове забезпечення по тимчасовій непрацездатності у осіб, які забезпечують себе роботою самостійно, а також у добровільно застрахованих виникає з моменту сплати страхових внесків²⁵. Тобто для встановлення факту наявності страхового стажу для осіб, які забезпечують себе роботою самостійно та добровільно застрахованих осіб, необхідно, щоб страхові внески були сплачені хоча б один раз, тоді особа вважається застрахованою.

Таким чином, Закон встановлює різні умови визначення моменту виникнення права на матеріальне забезпечення та соціальні послуги за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності для найманих працівників та осіб, які самостійно забезпечують себе роботою, а також добровільно застрахованих осіб.

Обов'язковою умовою для отримання допомоги по тимчасовій непрацездатності для пільгової категорії громадян є пред'явлення відповідного посвідчення. Як правило, розмір допомоги по тим-

часовій непрацездатності залежить від страхового стажу, проте законодавством передбачено певні категорії осіб, яким допомога надається в розмірі 100% середньої заробітної плати незалежно від страхового стажу. До них належать особи, віднесені до 1 — 3 категорій «інвалідів» постраждалих унаслідок Чорнобильської катастрофи; один із батьків (особа, яка їх замінює), який доглядає хвору дитину віком до 14 років, потерпілу від Чорнобильської катастрофи; ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; особи, віднесені до жертв нацистських переслідувань; донори, які мають право на пільгу у відповідності до законодавства. Зазначені особи повинні додати для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100% середньої заробітної плати (доходу) копії відповідних посвідчень або інших документів, які підтверджують право на пільгу. В контексті цього, незрозумілим видається норма частини 2 статті 31 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», яка, визначаючи пільгову категорію застрахованих осіб, відсилає при цьому до абзацу шостого частини першої статті 25 цього Закону²⁶. В статті 25 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» немає абзацу шостого частини першої, зазначена норма повинна відсилати до пункту 5 частини 1 статті 24 та абзацу 2 частини 1 статті 25.

Умовою призначення матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності є строк, який визначений для звернення. Так, соціально-страхове забезпечення виплачується у разі, якщо звернення за його призначенням надійшло не пізніше дванадцяти календарних місяців з дня відновлення працездатності, встановлення інвалідності, закінчення відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, смерті застрахованої особи або члена сім'ї, який перебував на її утриманні. Слід зазначити, що дванадцятимісячний період відлічується від першого числа місяця, наступного за тим, у якому настала відповідна подія.

Підбиваючи підсумки необхідно відзначити, що правильне з'ясування підстав і умов для отримання допомоги по тимчасовій непрацездатності сприяє справедливому та законному правозасто-

суванню. За наявності відповідних підстав і умов застрахована особа має право на відповідне соціально-страхове забезпечення.

Підстави і умови соціально-страхового забезпечення – це тісно пов'язані між собою правові категорії, конкретні життєві обставини, які під впливом правових норм набувають властивості юридичних фактів, а в сукупності утворюють фактичний склад.

Підстава соціально-страхового забезпечення – це той юридичний факт, з настанням якого пов'язане виникнення права особи на допомогу по тимчасовій непрацездатності, який підлягає встановленню в процесі правозастосовчої діяльності органом, який приймає рішення про призначення допомоги. Підставою надання матеріального забезпечення та соціальних послуг по тимчасовій непрацездатності є настання страхового випадку.

Умовами ж надання допомоги по тимчасовій непрацездатності є ті обставини, які дозволяють реалізувати застрахованим особам своє право у випадку настання страхового випадку. До таких умов належать: наявність страхового стажу (тобто особа є застрахованою); для пільгової категорії громадян, яким допомога надається в розмірі 100 % середньої заробітної плати і не залежить від страхового стажу – відповідне посвідчення; дотримання строку, який визначений для звернення за отриманням матеріального забезпечення.

1. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 23.09.1999 р. № 1105. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1105-14>. **2.** Там само. **3.** Ожегов С.И. Словарь русского языка: Ок. 57000 слов; ред. Н.Ю. Шведова. Москва: Рус. яз., 1987. С. 461. **4.** Івченко А.О. Тлумачний словник української мови / худож. оформлювач С.А. Пяткова. Харків: Фоліо, 2004. С. 332. **5.** Тлумачний словник української мови: близько 20000 слів і словосполучень / уклад. Н.Д. Кусайкіна, Ю.С. Цибульник; за заг. ред. В.Р. Дубчинського. Харків: Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2010. С. 536-537. **6.** Хуторян Н.М. Теоретичні проблеми матеріальної відповідальності сторін трудових правовідносин: монографія. Київ: Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2002. С. 179. **7.** Словник синонімів української мови. В 2 т. Т. II / А.А. Бурячок, Г.М. Гнатюк, С.І. Головацук та інші. Київ: Наук. думка, 2001. С. 225. **8.** Там само. С. 90. **9.** Там само. С. 795. **10.** Там само. С. 38. **11.** Аракчеев В.С. Основания и условия пенсионного обеспечения в России // Вестник Томского государственного университета. 2004. № 283. С. 26. **12.** Трудове право : підручник для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. / В.В. Жернаков, С.М. Прилипко, О.М. Ярошенко та ін., за ред. В.В. Жернакова. Харків: Право, 2012. С. 22-23. **13.** Андреев В.С. Право граждан

СССР на материальное обеспечение в старости и при нетрудоспособности и его юридические гарантии: автореф. дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.05. Москва, 1966. С. 25. **14.** *Аракчеев В.С.* Цит. работа. С. 26. **15.** *Попов В.И.* Правоприменительная деятельность как индивидуальное недоговорное регулирование социалистических трудовых отношений // XXУП съезд КПСС и проблемы развития советского трудового права: Межвузовский сб. науч. тр. Свердловск. 1988. С. 102-103. **16.** *Ротань В.Г., Зуб І.В., Сонін О.Є.* Науково-практичний коментар законодавства України про працю. Київ: Алерта, 2013. С. 299-601. **17.** *Право социального обеспечения: учебник / Е.Н. Доброхотова, Т.В. Иванкина, М.Ю. Лаврикова [и др.]; под ред. М.В. Филипповой.* Москва: Юристъ, 2006. С. 181-182. **18.** *Москаленко О.В.* Теоретичні питання загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності. // Держава і право. 2011. Вип. 53. С. 314-315. **19.** *Батыгин К.С., Симоненко Г.С.* Пособия по государственному социальному страхованию: Комментарий. Москва: Профиздат, 1987. – С. 15. **20.** *Андрій В.В.* Правовідносини із загальнообов'язкового державного соціального страхування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.05 / Східноукраїнський нац. ун-т ім. Володимира Даля. Київ, 2010. С. 17. **21.** *Лушикова М.В., Лушиков А.М.* Курс права социального обеспечения. Москва: ЗАО Юстицинформ, 2008. С. 528. **22.** Там же. С. 536. **23.** *Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 23.09.1999 р. № 1105.* URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1105-14>. **24.** *Про обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням: Постанова Кабінету Міністрів України «Про обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням» від 26.09.2001 р. № 1266.* URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1266-2001-%D0%BF>. **25.** *Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 23.09.1999 р. № 1105.* URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1105-14>. **26.** Там само.

Trunova Galina. The grounds and conditions of providing temporary disability benefit

This article analyzes the grounds and conditions of providing financial assistance due to temporary disability by compulsory state social insurance.

To apply the law properly it is necessary to distinguish between the category of “ground” and “condition” because incorrect determining of the grounds for getting right to the benefit for temporary disability results in the substitution of legal fact, which is the basis for appearing subjective individual right to financial assistance in the field of compulsory state social insurance due to temporary disability. It should be found out what is meant under conditions of providing benefit, what these conditions are? Having no proper answers to these questions it is impossible to make an effective enforcement, and, consequently, the realization of the person's

right to financial assistance due to temporary disability by compulsory state social insurance.

The right to financial assistance by compulsory state social insurance due to temporary disability occurs in case of appearing particular life situation in the insured's life. The occurrence of such event is a basis of appearing of the person's subjective rights to a particular type of temporary disability benefit. The emergence of the insured's right to require benefit for temporary disability from eligible entities depends on proper fixing of legal facts by competent persons. In addition, the possibility of exercising the right to benefit depends on certain conditions - is the circumstances or factors under which the right to financial assistance due to temporary disability by compulsory state social insurance is being carried out, realized.

The article proves that the ground for providing financial assistance and social services for temporary disability is occurrence of the insured event. Documentary proof of the right of the insured to the appointment of financial assistance in case of temporary disability is a disability leave. The latter is an official document confirming occurrence of the insured event issued upon the occurrence of temporary disability, for its confirmation. Issuance of disability leave by the medical institutions means establishing of a legal fact, which is the basis of the right to appropriate financial assistance. The conditions of providing benefit for temporary disability are the circumstances that allow the insured individuals to realize their right to in case of occurrence of the insured event. On the basis of the current legislation analysis it is determined that such conditions are: availability of the insurance experience; for the privileged category of citizens who are provided with the assistance in the amount of 100% of the average salary and does not depend on the length of the insurance experience - relevant certificate; observance of the term defined for the application for getting financial assistance.

Key words: social insurance, benefit for temporary disability, ground, condition, insured event, insured person, disability leave.